

imidlertid nu tillade mig at gjøre en Revision af disse Ændringsforslag, idet jeg nemlig ved hvert især skal spørge, om Noget optager de af Udvalget stillede men nu frafaldne Forslag.

Da Ingen optog noget af de af hele Udvalget frafaldne Ændringsforslag til §§ 39, 41, 47, 52, 56, 58, 60, 64, 89, 91 og til en ny § 91 b, erklærede Formanden dem for bortfaldne.

Formanden: Jeg mener, at denne Revision af de stillede, og nu tilbagetagne, Ændringsforslag vil tjene til at simplificere Sagens Behandling, da det jo ikke vil være afvejen, at man veed, hvilke Ændringsforslag der blive tilbage, og saaledes alene kunne komme i Betragtning ved Behandlingen af Sagen. I det Afsnit, som er under Forhandling, er der saaledes intet Ændringsforslag tilstede.

Orsted: Jeg maa meget beklage, at Udvalget saa hurtigt er kommet til den Overbeviisning, at de Forslag, som ere fremkomne i denne Sag, ville blive forkastede, for at Loven uforandret kan blive vedtagen, saaledes som den er kommen fra Folkethinget. Jeg vilde ikke saa hurtigt have boiet mig for den Formodning, jeg ogsaa havde om, at det endelige Udfald vilde blive et saadant, men jeg vilde i mange Maader have udtalt min Overbeviisning om det Utilraadelige i den Lov, som foresligger. Jeg har ogsaa, efter hin Udtalelse, været i Tvivl om, hvorvidt jeg for min Person skulde afholde mig fra at meddele de mangfoldige Bemærkninger, jeg kunde have at gjøre ved dette Udkast; men, da jeg nu maa være overbevist om, at det vilde være til aldeles ingen Nytte, er jeg dog mere stemt for at frafalde dem, dog saaledes, at jeg forbeholder mig, førend Lovens endelige Vedtagelse, i et udsørligt Foredrag at udtale mig mod den hele Lov, hvortil jeg har fundet en forøget Grund i hele den Maade, hvorpaa Sagen er bleven behandlet.

Justitsministeren: I de Bemærkninger, som det ærede Udvalg har fremsført med Hensyn til §§ 35—39, er antydet, at Udvalget ønskede nogle nærmere Oplysninger med Hensyn til enkelte Punkter. Saaledes er der

reist Spørgsmaal om, hvorvidt den Tiltalte skulde have Underretning om de Beslutninger og Foranstaltninger, som maatte træffes af Rigsretten, hvorvidt han skulde indstævnes til den foreløbige Retshandling, og hvorvidt, naar der optages Forhør paa andre Steder end i Rigsretten, han da vil faae et Forsvar beskikket. Jeg troer, at det af §§ 20, 21 og 37 noksom vil kunne sees, at man har antaget, at Tiltalte maatte have Underretning om, hvad Retten foretager, som kunde blive ham til Skade. Det ligger ogsaa i vor Lovgivnings almindelige Regel, at, naar Noget skal kunne foretages, ham til Skade, maa han underrettes derom eller stævnes. Men jeg troer ikke, at det altid vil være Tilfældet, som det angives i Betænkningen, at Indstævning efter § 29 vil finde Sted; thi, dersom nemlig Retshandlingen foretages ved den sædvanlige Underret, maa denne anvende de i Lovene indeholdte almindelige Regler om Indstævning, og ikke de særlige Regler, som ere givne om Indstævning til Rigsretten. Jeg troer ogsaa, at det af den almindelige Regel i Udkastets § 92 vil være en aldeles nødvendig Følge, at der, naar der i Sagen optages Forhør ved Underretten, og Personer der skulle tages i Ed, da maa beskikkes Tiltalte et subsidiært Forsvar, forsaavidt han ikke selv møder i Retten. Dette er foreskrevet i Forordningen af 13de October 1819 § 1 som en almindelig Regel, og den maa, efter hvad der foreskrives i Udkastets § 92, ogsaa iagttages i Rigsretsager. — De Bemærkninger, jeg kunde have at gjøre med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere tagne tilbage af Udvalget, maa jeg naturligviis nu tilbageholde; og med Hensyn til, hvad den ærede 5te Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Orsted) har anført, da vil det jo beroe paa de almindelige Øttringer, han maatte finde Anledning til at fremsætte, om jeg vil finde mig foranlediget til at gaae dem imøde eller ikke.

Da Ingen videre begjerede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved samtlige Paragrapher af dette Afsnit vedtoges uforandret, som de ere komne fra Folkethinget og findes i Anhang Sp. 851—852, nemlig:

1) Lovforslagets § 35, med 34 Stemmer mod 4.